

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/519/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121242564
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121242564.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 31 364 501, proti povinnému: B. M., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX I., o vymoženie 27.342,73 Eur a trov exekúcie, exekúcia vedená súdnym exekútorom: JUDr. Stacho Chladný, so sídlom exekútorského úradu Stráž 3/223, 96001 Zvolen, IČO: 42 009 766, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 350 EX 231/21, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/519/2021 zo dňa 17. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/519/2021 zo dňa 17. septembra 2021 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 17.02.2021 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Trestného rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Čadca pod sp. zn. 1T/104/2019 zo dňa 03.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť do výroku o náhrade škody dňa 09.10.2019 ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 67Ek/519/2021 dňa 15.03.2021 súdneho exekútora JUDr. Stacha Chladného, so sídlom exekútorského úradu Stráž 3/223, 96001 Zvolen, IČO: 42 009 766, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 350 EX 231/21. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 15.03.2021 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/519/2021 zo dňa 17.09.2021, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výrok).

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na to, že: „Hlavným dôvodom povinného uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie jeho nespokojnosť resp. nesúhlas so samotnou exekúciou a to za akých podmienok bolo rozhodnutie - trestný rozkaz v pôvodnom konaní vydaný. S ohľadom na tvrdenie povinného súd uvádza, že uvedené námietky (bod 4 tohto uznesenia), ktoré predložil povinný exekučnému súdu na rozhodnutie mali byť reflektované „v základnom konaní“, kde bolo rozhodnuté vo veci samej, nie vo „fáze exekúcie“. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, na ktoré poukazuje povinný prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1. Dôvody povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sa týkajú postupu a úkonov súdu v základnom konaní, t. j. v konaní ktoré predchádzalo exekučnému konaniu a výsledkom ktorého bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné skutočnosti okrem svojho negatívneho postoja a nesúhlasu k právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Exekučný súd má za to, že v štádiu exekučného

konania sú námietky smerujúce voči povinnosti uloženej v exekučnom titule irelevantné. Vzhľadom k tomu je aj predmetné exekučné konanie vedené dôvodne. V priebehu doteraz vedeného exekučného konania nebolo preukázané, že by mohlo dôjsť k zrušeniu alebo zmene exekučného titulu. Povinný v exekučnom konaní spochybňuje exekučný titul, resp. podmienky za ktorých bol vydaný, pričom tieto skutočnosti mali možnosť uviesť už v základnom konaní. Ak toto právo nevyužil resp. využil ale nebolo rozhodnuté v jeho prospech, potom je exekučný titul spôsobilým podkladom na vykonanie exekúcie. Súd si v súvislosti s námietkou povinného, že mu nebol exekučný titul doručený uvádza, že Okresný súd Čadca správne a v súlade so zákonom vykonával doručovanie. Čo sa týka doručenia exekučný súd vychádzal z predložených doručení, kde je jednoznačne preukázané, že dňa 30.09.2019 bolo povinnému doručené rozhodnutie súdu - trestný rozkaz zo dňa 03.09.2019, na základe ktorého sa vedie exekúcia (1T/104/2019) proti podpisu a opravné uznesenie bolo doručené povinnému dňa 22.04.2021 taktiež proti podpisu.“ Keďže podľa právneho názoru vyššieho súdneho úradníka povinný nepreukázal neprípustnosť začatia exekúcie a vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne dôvody, ktoré by predstavovali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že v danom prípade povinný neunesol dôkazné bremeno, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol rovnaké dôvody ako aj v prípade návrhu na zastavenie exekúcie, keď povinný opätovne namieta jeho pasívnu vecnú legitímáciu v základnom konaní a samotnú vecnú správnosť vydaného exekučného titulu. Povinný v podanej sťažnosti zdôrazňuje, že: „A/ K určení povinného, tedy osoby, ktorá má vzniklou škodu uhradiť 1/ nebola vzata na vedomí skutočnosť, že dne 12. 04. 2021 vydal okresný súd v Čadci Opravné uznesenie ECLI:SK OSCA:5319010357.5, 1T/104/2019/169, ve kterém opravil, resp. změnil údaje rozhodné pro určení povinnosti úhrady škody vzniklé při dopravní nehodě, které jsou definovány v §§ 420,427, a 432 OZ, v souladu s článkem 4 Haagské úmluvy Tento dokument byl soudu zaslán dne 29. 04. 2021 přes kancelář soudního exekutora, JUDr. Stacha Chladného, spolu s podáním odporu proti uvalené exekuci. Vydané UZNESENIE se s tímto Opravným usnesením nijak nevyořadalo. 2/ výrok výše označeného UZNESENIA jde proti dobrým mravům definovaným podle § 3, ods. 1/ v aktuálním znění OZ, když na jedné straně vynucuje plnění: a/ vysoko přesahující ekonomické možnosti dotčené osoby vzhledem k věku (58 let) a zdravotnímu stavu (status osoby trvale zdravotně znevýhodněné), sociálnímu statutu (od data nehody bez pravidelného příjmu ze zaměstnaneckého poměru nebo z podnikání, bez starobního nebo invalidního důchodu), b/ překračující zákonem určené náhrady škod, způsobených při dopravních nehodách ve stejných či podobných případech, a na druhé straně fakticky navyšuje majetek poškozené strany (bude doloženo v dalších bodech), která z dosavadního plnění už získala svůj majetek nazpět v daleko vyšší kvalitě, než byl majetek zničený při dopravní nehodě. B/ K možnosti obrany povinného proti výroku Okresného soudu v Čadci 3/ během vyšetřování míry zavinění povinný jako fyzická osoba uzavřel se státními orgány SR „dohodu o vině a trestu“ s podmínkou, že se proti Súdnému rozkazu neodvolá. Touto dohodou byl ještě před zahájením jednání zbavený možnosti odvolání proti výšce vyčíslené, resp. později vymáhané škody. Fakticky tak bylo porušeno jeho právo na spravedlivý soudní proces, protože v dohodě se oproti současnému výkladu Okresného soudu v Banskej Bystrici konstatovalo, že všechny způsobené škody jsou kryté pojištěním v dostatečné výši, tudíž budou uhrazeny pouze pojišťovnami Allianz a Generali - Česká pojišťovna. Majetek povinného neměl být nijak zatížen a povinnému neměla vzniknout žádná povinnost hradit škody na zdraví a majetku nad rámec zákonů, platných v čase a místě (Slovenská republika, rok 2019). 4/ v čase vydání rozkazu nebylo povinnému nic známo o skutečnosti, že by pojišťovna nechtěla plnit všechny finanční požadavky poškozené strany - oprávněného, protože nebyla vyčíslena konečná výše utrpěných škod, ani nebyly povinnému doručeny konečné škodní faktury. Taktéž povinnému nebylo známo, že se bude oprávněný domáhat finančního vyrovnání nad rámec zákonů platných v čase a m isté. 5/ povinný neměl v čase 8 dnů, ve kterých měl podat odvolání proti Trestnému rozkazu, žádný reálný podklad, který by mu umožnil argumentačně podložit odvolání proti výši požadovaných náhrad a provést tak efektivně platné odvolání proti Trestnému rozkazu, případně podat protinávrh, který má takové odvolání obsahovat. C/ K posouzení skutečné výše škody, která vznikla při nehodě, resp. k její úhradě 6/ Do dnešního dne povinný neobdržel podrobnou dokumentaci, podle které by mohl zkontrolovat správnost výpočtu domnělého nároku poškozené strany, tzn. výši pohledávky podle faktury, částky skutečně vyplacené pojišťovnami Generali a Allianz. Částky, které uvádějí ve svých dopisech tyto pojišťovny, nesouhlasí s částkou požadovanou poškozenou stranou. Proto povinný v tomto bodě navrhuje požádat o účetní prověření všech těchto částek, případně o zaslání této rozvahy poškozenou

stranou, alebo exekutomem. 7/ Nebylo vzato v úvahu, že čiastka stanovená súdom v trestnom rozkaze č. j. ECLI: OS: CA: 2019. 5319010357.1 byla zapsána v den vydání TR, tj. dne 03. 09. 2019 a měla plnit orientační srovnání, zatímco expertní zpráva, která hodnotí vyčíslení skutečně vzniklé škody v souladu se slovenskými zákony a ekonomickými nástroji (tzv. odpisy majetku), byla zhotovena dne 29.07.2020, tedy necelých 9 kalendářních měsíců, neboli 331 dnů po vydání výše definovaného trestného rozkazu. 8/ Nebylo vzato v úvahu, že výše údajné škody, uvedená v TR, se opírala výhradně o předběžný odhad poškozeného, jehož právní i ekonomickou validitu nebylo možno v čase 8 dnů nijak ověřit z toho důvodu, že v té době neexistoval, oponentní posudek nebo expertní zpráva z jiného zdroje a dokonce ani podrobné vyfakturování celé škody od poškozeného. 8/ nebyla vzata v úvahu existence expertní zprávy od firmy Inservis Slovakia, jejíž závěry poškozená strana - oprávněný podle vyjádření zástupců pojišťoven jinak respektuje (příloha). 9/ Nebylo vzato v úvahu, že skutečná škoda vypočítaná podle slovenských daňových předpisů a zákonů, činila pouhých 30 % aktuální ceny rovnocenného zařízení, viz expertní zpráva o škodě, vedená v příloze tohoto dokumentu. 10/ nebylo vzato v úvahu, že úhrada škody na zničeném zařízení, která po odečtení amortizace účetně činila 82 028,18 €, byla uhrazena částkou 246 084,55 € z komerčního pojištění poškozeného pojišťovnou Allianz. Částka odpovídající účetní škodě 82 028,18 € pak byla podle adekvátních slovenských předpisů poukázána této pojišťovně z plnění pojišťovny Generali-Česká pojišťovna a nikoli poškozené straně - oprávněnému. D/ K posouzení rozhodnutí o výši odškodnění za poškozený majetek 11/ TR vydaný Okresným soudem v Čadci výslovně uvádí, že obviněnému se ukládá nahradit způsobenou škodu, nikoli vylepšit majetkovou situaci poškozených, resp. oprávněného. Z toho vyplývá jasný pokyn k ocenění škody podle účetní hodnoty zničeného majetku, nikoli pokyn k úhradě pořízení majetku nového, modernějšího a mladšího, s delším ekonomickým odpisem, než byl majetek původní. Provedením exekuce v požadované výši by tak proběhlo zhodnocení majetku poškozené strany - oprávněného bez jeho finanční účasti.“ Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhuje, zastavenie exekúcie vedenej v jeho neprospech.

6. Na výzvu súdu sa k sťažnosti povinného vyjadril oprávnený, ktorý vo svojom vyjadrení uvádza, že sa stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a navrhuje, aby konajúci súd toto rozhodnutie potvrdil, nakoľko povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Oprávnený v podanom vyjadrení ďalej poukazuje aj na to, že v danom rozhodnutí sa vyšší súdny úradník dostatočne vysporiadal s tvrdeniami povinného. Na základe uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd konajúci o sťažnosti túto v celom rozsahu zamietol a potvrdil ňou napadnuté rozhodnutie ako vecne správne.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré vyšší súdny úradník dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, a preto naň súd v celom rozsahu v podrobnostiach odkazuje, nakoľko v podanej sťažnosti povinný len opätovne poukázal na rovnaké argumenty, aké uplatnil aj v návrhu na zastavenie exekúcie, a s ktorými sa vyšší súdny úradník náležite vysporiadal v napadnutom uznesení a ohľadne nedôvodnosti ktorých vyšší súdny úradník dospel k správne právnemu záveru.

13. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. V súvislosti s jednotlivými argumentmi uvedenými povinným v podanej sťažnosti súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ povinný v súvislosti s vydaným exekučným titulom namieta rozpor so zákonom, a teda údajne nezákonné domáhanie sa dlhu oprávneným pre údajne absenciu pasívnej vecnej legitímácie povinného v základnom konaní, a taktiež povinný rozporuje výšku škody, na náhradu ktorej bol povinný voči oprávnenému zaviazaný práve exekučným titulom, súd zdôrazňuje, že povinný sa mal brániť v základnom konaní (právo podať odpor proti exekučnému titulu), čo však povinný neurobil. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť, exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálno, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

15. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálno vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Na namiatanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu. Ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu, mal voči nemu podať včas odpor. Povinný však odpor nepodal a rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky vzniku zmluvy a jej plnenie) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinným v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či

je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

16. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 SŽF 65/2011).

17. Možno teda konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

18. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

19. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

20. K námietke povinného týkajúcej sa jeho pasívnej vecnej legitimácie v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul súd uvádza, že základným konaním bolo konanie trestné vedené na Okresnom súde Čadca, kde obvinený bol práve povinný, ktorý bol trestným rozkazom (resp. exekučným titulom) uznaný za vinného a bola mu uložená povinnosť nahradiť oprávnenému škodu v presne stanovenej výške. Tvrdenie povinného o tom, že k exekučnému titulu bolo vydané opravné uznesenie zo dňa 12.04.2021 je tvrdením pravdivým a nesporným, avšak opravným uznesením bola len súdom z úradnej moci odstránená zrejماً nesprávnosť v adrese a zamestnaní obvineného, ktorým naďalej zostal povinný, a teda predmetné opravné uznesenie nemá žiaden vplyv na pasívnu vecnú legitimáciu povinného v tomto exekučnom konaní, ako sa povinný mylne domnieva, ale má výlučne len vplyv na odstránenie nesprávnosti v zle uvedenej adrese a zamestnaní povinného ako obvineného.

21. Rovnako súd záverom poukazuje aj na skutočnosť, že nemôže obstať v tomto exekučnom konaní ani obrana povinného ohľadne tvrdení údajnej skutočnej škody spôsobenej trestným činom povinného oprávnenému a ohľadne tvrdení v akej maximálnej výške má alebo mala byť táto škoda nahradená oprávnenému prostredníctvom poisťného plnenia. Ako už bolo vyššie uvedené, súd vedie exekúciu na podklade exekučného titulu oprávňujúceho oprávneného na náhradu škody vo výške vymáhanej v tomto exekučnom konaní, pričom to, že povinný s celkovou výškou judikovanej pohľadávky nesúhlasí (pričom v tomto exekučnom konaní je vymáhaná už len jej nespĺnená časť), nie je pre posúdenie dôvodov na zastavenie exekúcie vedenej voči povinnému relevantné.

22. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

24. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

27. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offo) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd o nároku oprávneného na náhradu trov konania súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).